

WATERKETEN KAN FUNCTIONEREN ZONDER PROVINCIES

Rol partners in waterketen blijft heikel punt

Samenwerking in de waterketen levert voordelen op. Door efficiëntere bedrijfsvoering kunnen kosten worden bespaard. Dat wordt tenminste gebruikt als argument voor een aantal beginnende samenwerkingen in de waterketen. Maar ondanks de voorgespiegelde voordelen wordt nog weinig samengewerkt. Hoe komt dat? Laten bepaalde partijen de zaak sloffen? En als ze samenwerken, wie moet dan welke verantwoordelijkheden krijgen? En bestaan die voorgespiegelde voordelen eigenlijk wel? Deze en andere vragen kwamen aan de orde op een door het Interprovinciaal Overleg georganiseerde discussiemiddag op 20 december in Den Haag.

De discussie werd gevoerd met de heren De Kraa (Delta Nutsbedrijven), Van Nuland (Brabant Water), Boeve (Zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden), Verheijen (gedeputeerde Provincie Noord-Brabant), Jacobs (DWR), Van der Vlist (ministerie van VROM), Cornielje (ministerie van Economische Zaken), Van der Beesen (ministerie van Verkeer en Waterstaat) en Feenstra (Tweede Kamerlid PvdA). Dagvoorzitter Van Dijk, oud-gedeputeerde van de Provincie Groningen, had de taak de discussie in goede banen te leiden en waar nodig op te porren.

Over de eerste door de dagvoorzitter geponeerde stelling, dat de provincies weinig of niets gedaan hebben om de samenwerking binnen de waterketen te stimuleren, waren de deelnemers het nog wel min of meer eens. In het algemeen werd de provincies meer een faciliterende dan een voorttrekkende rol toegeschreven, hoewel Van der Vlist opmerkte dat de provincies zich deze stelling wel mochten aantrekken.

De tweede stelling, dat waterleidingbedrijven zich vooral bezighielden met schaalvergroting en minder met de waterketen, was wat moeilijker te beantwoorden, omdat de beide vertegenwoordigers van een waterleidingbedrijf, Van der Kraa en Van Nuland, later binnenkwamen. Maarten Gast, oud-directeur van GWA en de huidige directeur van WRK, die als bezoeker in de zaal zat, was het met de stelling eens. Van der Vlist vond dat dat in het verleden wel terecht was, maar dat het nu misschien tijd is voor de waterbedrijven om zich te richten op de waterketen.

De derde stelling, dat waterschappen teveel gericht zijn op de wettelijke verankering van hun zuiveringstaak, leverde wel de nodige discussie op. Boeve stelde dat water-

schappen zich primair bezighielden met zowel zuivering als met het watersysteem, en daarnaast ook nog met de waterketen. Van der Beesen was het hier niet mee eens en stelde dat als de zuivering wettelijk goed verankerd was, de uitvoering ervan ook door anderen kan worden uitgevoerd. Verheijen vond dat het zuiveringsbeheer niet per sé bij het waterschap hoeft te liggen, hoewel hij niet wist wie het beheer dan wel zou moeten doen. Volgens Van der Vlist kan de waterketen leiden tot het overbodig worden van de waterschappen zelf, een stelling waar Boeve het mee eens was. Van Nuland tenslotte vond dat de waterschappen gelijk hebben door het zuiveringbeheer wettelijk te verankeren.

De volgende stelling, dat de waterschappen naast het zuiveringsbeheer ook het rioolbeheer zouden moeten doen, omdat dat de grootste synergie oplevert, werd door Boeve in ieder geval bestreden. Ook Van Nuland vond deze stelling te simpel. Zowel De Kraa als Jacobs stelden dat het opbreken van de straat het duurst is en de meeste overlast oplevert, daarom zou het logisch zijn als leidingbeheerders en kabelbeheerders samen zouden werken.

Uiteindelijk, na een behoorlijke discussie waaruit bleek dat de standpunten van de verschillende partijen nog steeds grote verschillen toonden, kwam dagvoorzitter Van Dijk met de centrale stelling van de dag, namelijk dat zonder de provincies geen samenwerking in de waterketen mogelijk is. Volgens Feenstra moet dat in de praktijk nog blijken. Hij daagde de provincies uit om hun onmisbaarheid te tonen. Van der Vlist vond de inbreng van de provincies niet noodzakelijk, maar het zou samenwerking wel een stuk makkelijker maken. Van der Beesen stelde dat je samenwerking niet kunt afdwingen, maar dat de provincie wel een rol kan spelen. Cornielje sloot zich bij dat standpunt aan. Van der Kraa zag voor de provincies wel een belangrijke rol weggelegd, maar dan voornamelijk als regisseur. Van Nuland vond de provincie ook niet noodzakelijk binnen de waterketen, maar merkte wel op dat de waterketen zonder provincie minder waard is. Verheijen tenslotte dacht ook dat de waterketen zonder provincie mogelijk is, maar dat het ontbreken van de provincies de samenwerking aanzienlijk moeilijker zou maken.

Na deze centrale stelling sloot dagvoorzitter Van Dijk de discussie af met de conclusie dat, hoewel de waterketen naar verwachting veel voordelen zal opleveren, daadwerkelijke invulling van het idee nog even op zich zal laten wachten. De standpunten van de beoogde partners liggen (nog) ver uit elkaar, en de verdeling van taken en verantwoordelijkheden is nog erg onduidelijk. Misschien dat wetgeving van de rijksoverheid in de toekomst voor duidelijkheid zal zorgen, maar tot die tijd blijft het waarschijnlijk bij enkele, min of meer formele, lokale samenwerkingsverbanden. ❏

zie ook pagina 8, 14 en 16

V.l.n.r.: Van der Kraa, Van Nuland, Verheijen, Boeve, Jacobs, Feenstra, Cornielle, Van der Beesen en Van der Vlist (foto: Kelle Schouten).

